

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12051/2023
18.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Милановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Бојић, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 497/22 од 24.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 497/22 од 24.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 493/2021 од 13.10.2022. године, малолетно дете парничних странака, ВВ, рођена ...2004. године поверена је на самостално вршење родитељског права мајци АА из ... (став први изреке). Обавезан је тужени ББ да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно новчани износ од по 15% од редовних месечних примања, умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од 18.11.2021. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови (став други изреке). За веће тужбено тражење од утврђеног и досуђеног у ставу другом изреке пресуде, односно за још 5%, тужбени захтев је одбијен (став трећи изреке). Уређен је начин одржавања личних односа између оца ББ и малолетне ВВ, тако што ће се одвијати у складу са међусобним договором између малолетне ВВ и туженог, у складу са њеним школским обавезама (став четврти изреке). Овом одлуком мења се одлука о поверавању, издржавању и начину виђења између родитеља и малолетног детета из става два, три и четири изреке пресуде Основног суда у Пожаревцу П2 604/18 од 04.12.2018. године (став пети изреке). Обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став шести изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 497/22 од 24.01.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П2 493/2021 од 13.10.2022. године у ставу првом, другом, четвртном, петом

и шестом (став први изреке). Одбачена је жалба ББ у делу који је изјављен против става трећег изреке првостепене пресуде, којим је одбијен тужбени захтев тужиље, као недозвољена (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 10, које су истицане у жалби и учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/20) у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су биле у браку који је разведен пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 604/18 од 04.12.2018. године, када је дете странака поверено на самостално вршење родитељског права оцу, а мајка обавезана да доприноси издржавању малолетног детета и уређен је начин одржавања личних контаката између мајке и малолетног детета. Односи између туженог и ћерке су се у међувремену погоршали, након што је тужени започео емотивну везу са садашњом супругом, па је исти крајем 2019. године напустио домаћинство, где је живео са малолетном ћерком и својим оцем и одселио се са својом садашњом супругом прво у изнајмљени стан, а после подигао кредит и купио стан где сада живи. Тужени је ретко имао контакт са дететом, да би контакт временом апсолутно престао и сву бригу о малолетном детету водили су деда по оцу и мајка. Током 2021. године код детета су наступили здравствени проблеми и открило се да болује од бенигног тумора на надбубрежној жлезди. Дете је неколико месеци пре одласка на операцију децембра 2021. године отишло из очеве куће и почело да живи са мајком и од тада о малолетном детету непрестано брине мајка. Малолетно дете живи са мајком и бабом у ... у стану од 50 м², који је власништво бабе. До момента подношења тужбе тужени је издржавао малолетно дете, а од подношења тужбе тужени није учествовао у њеном издржавању, већ су то чинили мајка и деда по оцу који је помагао, као и мајчина мајка. Странке су запослене са сталним месечним приходима, тужилац је запослен у ЈП „ГГ“, Огранак ... на радној позицији ... са приходом од око 100.000,00 динара месечно. Тужилца је власница тезге у ... са месечним приходима од око 200 евра. Малолетно дете је ученик четврте године ... школе, добро је адаптирано, здравствено стање након операције је добро, с тим што мора на годишњем нивоу да иде на контроле због здравствених проблема које је имала. Центар за социјални рад Пожаревац је дао процену да мајка АА поседује потребне капацитете за вршење родитељског права, да обезбеђује детету све услове потребне за раст и развој, ангажована је у свим сферама дететовог живота, пружа јој потребну сигурност у одрастању на путу ка осамостаљивању и мишљење Центра за социјални рад да је у најбољем интересу малолетне ВВ да се одлука о поверавању малолетног детета измени и дете повери мајци АА на самостално вршење родитељског права, а предложено је да се виђање малолетне ВВ са оцем одвија сваке друге суботе од 13,00 до 14,00 часова на јавној површини у Пожаревцу.

По становишту Врховног суда, код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили одредбе чланова 77, 61, 270, 154. и 160.-162. Породичног закона и одлучили да је у најбољем интересу малолетне ВВ да буде поверена на самостално вршење родитељског права мајци, а да се одржавање личних односа са туженим одвија према договору странака, уз обавезу туженог да доприноси издржавању малолетне ВВ са 15% од своје зараде.

Одредбом члана 3. став 1. Конвенције о праву детета прописано је да су у свим активностима које се тичу деце од примарног значаја интереси детета, без обзира на то да ли их спроводе јавне или приватне институције за социјалну заштиту, судови, административни органи или законодавна тела. Ставом 2. истог члана прописано је да се државе чланице обавезују да детету обезбеде такву заштиту и бригу која је неопходна за његову добробит, узимајући у обзир права и обавезе његових родитеља, законитих старатеља и других појединаца који су правно одговорни за дете и предузимају у том циљу све потребне законодавне и административне мере. Ова обавеза преузета је чланом 6. став 1. Породичног закона којим је прописано да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета.

Неосновани су ревизијски наводи туженог којим указује да је другостепени суд учинио повреду поступка из члана 374. став 1. у вези члана 361. став 2. ЗПП, која је имала утицаја на законитост одлуке, јер није узео у обзир чињеницу да је мал. ВВ постала пунолетна ...2022. године, пет дана након доношења првостепене пресуде. Ревизијски наводи исцрпљују се тезом да је вршење родитељског права престало по сили закона пунолетством и да је другостепени суд одлучујући о жалби тужбени захтев требало да одбије. Ревизијски наводи су неосновани, јер суд одлучује о тужбеном захтеву на основу чињеничног стања спорног материјално- правног односа које постоји у време закључења главне расправе. Правноснажност пресуде се везује за тренутак закључења главне расправе. Чињенице које настану након момента закључења главне расправе, не могу бити основ чињеничног стања спорног материјално правног односа.

Са наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**